Lucrurile (II)

On Aprilie 24, 2016

Alege să păşeşti pe căile progresului, întâmpinând propria ta realizare în lucrurile din jur.

Mă asociam ideii de a mă integra în începutul unei zile mari, din care, fără nicio explicaţie, se putea oricând scădea nimicul caracteristic unei clipe trecătoare în care numai lucrurile îşi arătau feţele ascunse, iar certitudinile proclamate păleau ca nişte lumânări care se sting dintr-o dată, fără a se sufla asupra lor. Era un fel de câştigare a încrederii într-o lume greu accesibilă, într-un spaţiul al conspiraţiilor subiective, în contextul libertăţii asocierii dintre elementele de sens şi cele de non-sen, astfel încât poziţia din jurul imensului ego şi munca mea cu el să nu poate fi modificată de jocul metamorfozelor ambigue ale simbolicului şi realului.

Ceea ce credeam că mi se întâmplă, la adăpostul unei conştiinţei care nu-şi putea explica realitatea decât în cheia unui timp devenit revelator al adevăratelor stări de lucruri, în ascunsul unei misterioase chemări spre o detaşare de tot ceea ce era inert, spre formele simbolice ale Necunoscutului, era de fapt continuarea unei călătorii spre o împlinire care-şi refuza absolutul.

Efectuarea unei schimbări în percepţia lucrurilor se face prin apariţia unei rupturi în ordinea lor firească. Un fel de pătrundere în esenţa unui întreg, vibrând la frecvenţe diferite de realism, cu multiple subînţelesuri atribuite erodărilor suferite de valorile care oferă sens vieţii, printr-o utilizare abuzivă a tot ceea ce dă lumea din jur. Iar deosebirea dintre realitate şi iluzie, dintre lucrurile imaginate şi cele alegorizate, sub aspectul formal al asocierilor enigmatice, generatoare de sensuri multiple, stă în intensitatea exprimării unor trăiri care izbucnesc la suprafaţă prin cuvinte.

Leadership: Eşti pregătit să-ţi creezi un spaţiu imaginativ, plin de vizual, etalând interpretări ale unei părţi din realitate care transmit emoţii din care nu poţi să mai ieşi?

La adăpostul secretului hermetist, în cercetările alchimice pe care le efectua în paralel cu cercetările fizice, Newton a pătruns într-o lume nouă. În faţa cuptoarelor sale, el contempla "naşterea" substanţelor, combinarea seminţelor masculine cu cele feminine, manifestările reciproce ale corpurilor. Prin intermediul Transformării, provocând o mulţime de reacţii, ceea ce constituia o supraofertă de informaţie, o asemenea combinare putea aduce un bonus Marii Ştiinţe. Dar totodată putea aduce o rază de lumină nouă propriei sale naturi, propriei sale realităţi.

Asta se întâmplă când ştiinţa se combină cu ezotericul: emoţiile descoperirii unor noi lucruri ce ar putea fi interzise publicului larg se intensifică până la nivelul la care te forţează să le acorzi atenţia cuvenită. Practic, emoţiile acestea se pot afla într-o vădită interacţiune cu jocul straniu al asocierilor dintre termenii concreţi şi abstracţi, putând fi influenţate de anumite non-emoţii, adică de un gând, de o amintire sau de o imagine.

Cercetările mele asupra manifestărilor reciproce ale corpurilor se subordonau ideii de a mă expune fără teamă unei alte forme de existenţă, corespunzând unei alte caracteristici a fiinţei mele: întotdeauna mă substituiam unei iniţiative private, aceea de a continua să caut ceea ce mereu uitam că se schimbă cu totul. S-ar spune că trăiam cu o intensitate ce depăşea puterea de percepţie a banalului. Tot mai greu îmi era să părăsesc emoţiile de "Evrika" ce îmi alimentau realitatea.

Leadership: Continui să cauți ceea ce mereu uiți că se schimbă cu totul, sau încerci să schimbi totul înainte să observi ceea ce îți scapă?

Ceea ce se schimbă cu totul nu sunt lucrurile, cât mai ales starea pe care ele o declanșează. Așezarea lucrurilor între Ego-ul ce are nevoie de provocări ocazional, definind în mod major ancorele identității tale în relație cu viața, și contextul în care îți dai seama că depinzi de acea resursă limitată care te face să mergi mai departe. Aceasta resursă se numește: putere de selecție.

În loc să ne orientăm spre o împlinire a cărei primă esență cuprinde ideea de atingere a performanței într-un anumit domeniu, ar trebui mai degrabă să observăm modurile în care putem împlini nevoia de a explora ceea ce ne înconjoară, după ideea că pentru infinita noastră realizare este neapărat necesară și infinita prezență a lucrurilor.

A încerca să faci o schimbare amplă în realitatea pe care o percepi din experiențele zilnice, înainte de a observa ce îți scapă la ordinea în care sunt așezate lucrurile, este similar cu a picta un pom cu mere fără să le fi analizat profund gustul. Înseamnă să fii preocupat de o idee care aparent este interesantă, dar în fond ea sărăcește din lipsă de subtilitate și încărcătură emoțională.

Lucrurile sunt bunuri, corpuri, valori, produse ale unei lumi din care se creează universuri necunoscute, dacă te raportezi la ele prin starea de spirit pe care o creează, prin emoția transmisă, prin curiozitatea stârnită, dovedindu-se un fel de mentori care te ajută în diverse situații, ghidându-te în procesul de creare a propriei tale lumi.

Sau, ca să-l citățm pe marele scriitor român, Alexandru Busuioceanu: *„Lucrurile există. Realizarea lor este însă în mine, așa cum propria mea realizare este în ele. Din umbra lumii va țâșni totdeauna identitatea și adversitatea aceasta, creatoare veșnic de identități noi: Eu și lucrurile. Iată, căci Universul Eu îl creez.*

Nimic din tot ce e vizibil sau invizibil nu se naște altfel decât din contactul acesta dintre mine și ce nu sunt eu, totul resorbindu-se în halucinantul relativ al lucrurilor. Și dacă unul ar lipsi, ar lipsi cu siguranță și celălalt. Căci fiecare își întâmpină în celălalt propria lui realizare."

Leadership: Te afli de partea lucrurilor a căror valoare se pierde prin utilizare constantă, sau de partea lucrurilor a căror valoare o conștientizezi abia atunci când le pierzi?

Expansiunea înțelegerii existenței, calea prin care se atinge o realizare îndrumătoare, se face prin forța invizibilă din spatele lucrurilor tangibile, care ancorându-se în corespondentul lumii lăuntrice conferă o mare doză de non-monotonie, de curiozitate.

Personalitatea ține de ceea ce se reflectă în interior, reacționând la ceea ce primești dinafară, fără a te lăsa copleșit sau înșelat de acele stări de spirit precare care te fac anormal de curios față de orice nimicuri.

Realizarea ta ca om de mare originalitate depinde nu doar de calitatea lucrurilor pe care le creezi, cât mai degrabă de ce parte a lucrurilor te afli.

Te afli de partea lucrurilor a căror stăpânire se-ndrăznește a fi refuzată? De partea acelor lucruri a căror frumusețe intensă te inspiră și te face să gândești? Sau de partea acelor lucruri pe care le vezi cu alți ochi înainte de a le pune la locul lor?

În ce măsură lucrurile îți influențează modul de manifestare a personalității?

Leadershipul este personalitatea pe care o poți câștiga în contextul sortării lucrurilor care nu se dovedesc niciodată aceleași în timpul "mersului prin viață".

Source: https://neculaifantanaru.com/lucrurile-II.html